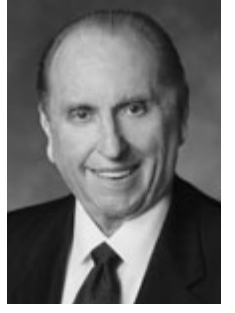

Başkan
Thomas S. Monson

Kurtarma Sorumluluğumuz

Son Zaman Azizleri için, Kilise'nin etkinlik yolundan şu ya da bu şekilde ayrılmış olan kardeşlerimizi kurtarma gerekliliği sonsuz bir önem taşır. Sevindirici haberi bir zamanlar kucaklamış böyle insanlar tanıyor muyuz? Eğer tanıyorsak, onları kurtarmak için bize düşen sorumluluk nedir?

Yaşlı, dul ve hasta insanların arasında kaybolmuş olanları düşünün. Hepsi çoğu zaman yalnızlık olarak adlandırılan tecrit edilmenin kuru ve ıssız çölünde bulunurlar. Gençlik gittiğinde, sağlık düşüşe geçtiğinde, güç azaldığında, umut ışığı her zamankinden daha loş bir şekilde titrediğinde, yardım eden eller ve merhametli kalpler imdatlarına yetişebilir ve onları destekleyebilir.

Elbette kurtarılmaya ihtiyacı olan insanlar vardır. Bazıları günahla mücadele ederken diğerleri korkuyla ya da ilgisizlikle ya da cehaletle başıboş dolanırlar. Hangi sebeple olursa olsun kendilerini Kilise'deki etkinliklerden dışlamışlardır. Ve bizim içimizde -Kilise'nin aktif üyelerinde- kurtarma ve koruma isteği uyanmadıkça bu insanlar neredeyse tamamen kaybolmuş olarak kalacaklardır.

Yol Gösterecek Birisi

Bir süre önce Kilise'yi bırakan bir kişi tarafından yazılmış bir mektup aldım. Üyelerimizden pek çoğunun

tipik bir örneği idi. Kilise'de nasıl durgun hale geldiğini anlattıktan sonra şunu yazmıştı:

“Pek çok şeyim vardı, şimdiyse çok az şeyim var. Mutsuzum ve şimdi her şeyde başarısızmışım gibi hissediyorum. Sevindirici haber hayatımdan çıkmasına rağmen, kalbimden hiç çıkmadı. Sizden dualarınızı diliyorum.

“Lütfen buradaki, dışarıda olan, bizleri -kaybolmuş Son Zaman Azizlerini- unutmayın. Kilise'nin nerede olduğunu biliyorum fakat sanırım bazen başka birisinin bana yol göstermesine, beni teşvik etmesine, korkumu benden almasına ve bana tanıklığını bildirmesine ihtiyaç duyuyorum.”

Bu mektubu okurken Londra, İngiltere'deki, dünyanın en büyük sanat galerilerinden biri olan ünlü Victoria ve Albert Müzesi'ne olan ziyaretimi hatırladım. Orada, Joseph Mallord William Turner tarafından 1831 yılında resmedilmiş ve zarifçe çerçevelemiş bir şaheser vardır. Resim, tehlikenin ve ölümün habercisi olan yoğun kara bulutları ve şiddetli çalkantılı bir denizi gösteriyor. Denizde mahsur kalmış bir tekneden gelen ışık uzaktan parlıyor. Ön planda büyük bir cankurtaran sandalı köpüklü suların getirdiği dalgalarla havaya kalkıyor. Cankurtaran sandalı fırtınanın içinde kaybolurken adamlar büyük bir güçle kürekleri çekiyor. Kıyıda bir kadın ve

iki çocuk yağmurdan ıslanmış ve rüzgar tarafından kamçılanmış bir halde duruyor. Denize doğru endişeli bir şekilde bakıyorlar. Zihnimde bu resmin adını kısalttım. Benim için bu resmin adı, *Kurtarmaya Gitmek*¹ oldu.

Hayatın zorlukları arasında tehlikeler pusuda beklemektedir. Erkekler ve kadınlar, delikanlılar ve kızlar kendilerini çıkmaza düşmüş ve yıkımla karşı karşıya kalmış bir şekilde bulabilirler. Evin ve ailenin rahatını geride bırakıp kurtarmaya gitmek için, kim cankurtaran sandallarına kılavuzluk edecektir?

Görevimiz üstesinden gelinemez değildir. Biz Rab'bin işindeyiz; O'ndan yardım alma hakkına sahibiz.

Öğretmen, hizmeti sırasında, Galile'deki balıkçılara, "Sizleri insan tutan balıkçılar yapacağım"² diyerek ağlarını bırakmalarını ve O'nu takip etmelerini söyledi. Dilerim ki hepimiz bu balıkçı erkeklerin ve kadınların ordusuna katılabiliriz, böylece elimizden gelen her türlü yardımı gösterebiliriz.

Bizim görevimiz etkin üyeliğin getirdiği güvenlikten uzaklaşanlara yardım etmek için elimizi uzatmaktır ki bu kişiler Rab'bin sözleriyle kurulmuş ziyafet masasına, O'nun Ruhu'nun yoldaşlığının keyfini yaşamaları için ve "artık yabancı ve garip değil, kutsallarla birlikte yurttaş ve Tanrı'nın ev halkı"³ olmaları için getirilebilsin.

Sevgi İlkesi

Etkinliğe dönmeyi sağlayan ve davranışlardaki alışkanlıklardaki ve eylemlerdeki değişikliği büyük ölçüde açıklayan iki temel sebebi buldum. Birinci olarak, bu insanlar kendilerine ebedi imkanlarını gösteren ve bu şeyleri başarmaya karar vermeleri için onlara yardım eden kişiler sayesinde geri dönerler. Az aktif olanlar ulaşabilecekleri mükemmelliği gördüklerinde sıradan geçirdikleri hayatları ile uzun bir süre mutlu olamayacaklarını anlarlar.

İkinci olarak başkaları, sevdikleri insanlar ya da "kutsallarla birlikte olan yurttaşlar" Kurtarıcı'nın öğütlerine uydukları, komşularını kendileri gibi sevdikleri⁴ ve diğer insanlara rüyalarını gerçekleştirmelerinde ve isteklerini gerçeğe dönüştürmekte yardım ettikleri için geri dönerler.

Bu süreçteki sevgi ilkesi katalizör olmuştur ve olmaya devam edecektir.

Turner'ın tablosundaki fırtınalı denizde kaybolan bu kişiler, tam manasıyla, cankurtaran sandallarına

kılavuzluk eden kişiler tarafından kurtarılmayı bekleyen az aktif olan üyelerimizin çoğu gibidir. Kalpleri yardımı arzular. Anneler ve babalar, oğulları ve kızları için dua ederler. Kadınlar, kocalarına ulaşabilmesi için dua ederler. Bazen çocuklar ebeveynleri için dua ederler.

Benim duam, az aktif olanlara yardım etmeyi arzulamamız ve onları İsa Mesih'in sevindirici haberinin sevincine geri getirmemiz üzerinedir ki onlar sunulan bu tam paydaşlığa bizimle beraber katılabilirler.

Etrafımızdaki kaybolmuş insanları kurtarmak için onlara ellerimizi uzatmalıyız: Yaşlılara, dullara, hastalara, engelli kişilere, az aktif olan ve emirleri yerine getirmeyenlere. Onlara yardım eden elleri ve merhameti iyi bilen kalpleri sunmalıyız. Bunu yaparak onların kalbine sevinci kazandıracakız ve başkalarına ebedi hayata giden yolda yardım etmekle bize gelen büyük bir memnuniyeti tadacağız.

KAYNAKLAR

1. Tablonun tam adı *Life-Boat and Manby Apparatus Going Off to a Stranded Vessel Making Signal (Blue Lights) of Distress*.
2. Matta 4:19.
3. Efesliler 2:19.
4. Bkz. Matta 22:39.

BU MESAJI ÖĞRETMEK İÇİN FİKİRLER

Ziyaret ettiğiniz kişilere, kiliseye gelme konusunda sıkıntı yaşayan tanıdıkları olup olmadığını sormayı göz önünde bulundurun. Bir kişiyi seçebilir ve onu bir aile ev akşamına davet etmek ya da yemeğe çağırarak şeklinde sevgiyi göstermenin yolları konusunda konuşabilirsiniz.

GENÇLİK

Jen Armağanı

Josi S. Kilpack

Lisede ikinci yılımdayken bir dizi yanlış seçimler yaptım. Bu seçimler ciddi sonuçlara ve mutsuzluğa neden oldu ve yaz tatilimi değişiklikler yapmak için kullanmaya karar verdim. Okul tekrar başladığında beni tekrar karşılamayı bekleyen kötü ilişkilerden uzak kalabilmek için öğlen yemeğimi tuvalette ya da boş koridorda yedim.

Kendimi hiç bu kadar yalnız hissetmemiştim.

Sonra Tanrı bana bir armağan verdi: O bana Jen'i gönderdi. Jen, beni hatalarım için hiç yargılamadı fakat

aksine doğru olduğunu bildiğim şeyleri yapmam için teşvik etti. Onun okulda olacağını bilmek bana kutsal yazılarımı okumaya devam etmemde ve tanıklığımı güçlendirmemde yardımcı oldu. Mezuniyet zamanı geldiğinde, değişmeye kararlı olduğumu kendime ispatlamıştım.

Bazen düşünüyorum eğer Jen bana ulaşmamış olsaydı, bugün nerede olurdu. O olmadan inandığım ilkelere sadık kalabilir miydim? Çok şükür ki bunun cevabını hiçbir zaman bilemeyeceğim çünkü o bütün kalbiyle bana yardım etmeye hazırdı ve istekliyd.

Yazar Utah, ABD'de yaşamaktadır.

ÇOCUKLAR

Kurtarma Yolları

Başkan Thomas S. Monson bize yaşlı, dul, hasta, az aktif olan ve ekstra yardıma ihtiyacı olanlar dahil herkese ulaşmamızı öğretir. Tanıdığınız kişilerden kimin bir tür hizmetten faydalanabileceğini düşünün.

Bu kişilerden bazılarına yardım etmek için kullanabileceğiniz yollar ile ilgili fikirleri yazın ya da bunların resimlerini çizin. Fikir edinmek için ebeveynlerinizden yardım isteyebilirsiniz; ondan sonra bu hafta denemek üzere bu fikirlerden birini seçin.

İman, Aile, Yardım

İsa Mesih'in İlahi Görevi: Yaratıcı

Bu materyali dua ederek inceleyin ve uygun olduğu takdirde ziyaret ettiğiniz kız kardeşler ile paylaşın. Kız kardeşlerinizi güçlendirmenize ve Yardımlaşma Cemiyeti'ni hayatınızın aktif bir parçası olmasına yardımcı olması için aşağıdaki soruları kullanın. Daha fazla bilgi için, reliefsociety.lds.org'a gidin.

Bu bölüm, Kurtarıcı'nın görevinin çeşitli yönlerini içeren Ziyaretçi Öğretmenlik Mesajları dizisinin birinci bölümüdür.

İsa Mesih “gökleri ve yeryüzünü yarattı” (3. Nefi 9:15). O bunu rahiplik gücü vasıtasıyla ve Cenneteki Babamız'ın yönetimi altında yaptı (bkz. Musa 1:33).

“Bilge Yaratıcı yeryüzünü yaratıp bizi buraya yerleştirdiği için çok minnettar olmalıyız” demiştir Başkan Thomas S. Monson, “. . . ki bu şekilde bir sınanma sürecinden geçebiliriz ve Tanrı'nın almamız için hazırladığı şeyleri hak edebilmemiz için kendimizi kanıtlama fırsatına sahip olabiliriz.”¹ İrademizi Tanrı'nın emirlerine uymak için kullandığımızda ve tövbe ettiğimizde, O'nunla tekrar yaşamaya layık oluruz.

Yaradılış hakkında, Birinci Başkanlık İkinci Danışmanı, Başkan Dieter F. Uchtdorf şöyle dedi:

“O'nun evreni yaratmasının sebebi bizleriz! . . .

“İnsanlıkla ilgili paradoks şudur: Tanrı ile karşılaştırıldığında, insan

hiçbir şeydir; ancak biz Tanrı için her şeyiz.”² Biz, Cenneteki Baba'ya göre her şey olduğumuz için İsa Mesih'in yeryüzünü bizim için yaratmış olduğunu bilmek, Onlara olan sevgimizi arttırmakta bize yardımcı olabilir.

Kutsal Yazılardan

Yuhanna 1:3; İbraniler 1:1–2; Mosiya 3:8; Musa 1:30–33, 35–39; İbrahim 3:24–25

Kendi Tarihimizden

Biz Tanrı'nın görüntüsünde yaratıldık (bkz. Musa 2:26–27) ve ilahi bir potansiyelimiz vardır. Peygamber Joseph Smith, Yardımlaşma Cemiyeti'ndeki kız kardeşlere “[kendini] ayrıcalıkları doğrultusunda yaşamalarını” öğütlemiştir. ³Bir temel olan bu cesaretlendirme ile İsa Mesih'in Son Zaman Azizler Kilisesi'ndeki kız kardeşlere, Tanrı'nın onlar için olan amaçlarını yerine getirerek kendi ilahi potansiyellerine göre yaşamak öğretilmiştir. “Kim olduklarını gerçekten anlamaya başladıklarında -Tanrı'nın kızları, doğuştan gelen

sevme ve yetiştirme kapasiteleri ile kutsal kadınlar olarak potansiyellerine ulaşırlar.”⁴

Peygamber Joseph Smith, “Siz şimdi Tanrı'nın bağrınıza ektiği şefkatle hareket edeceğimiz bir duruma yerleştirdiniz” demiştir. “Eğer bu ilkelere uyararak yaşarsanız ne kadar muhteşem ve görkemli olur! Eğer önceliklerinize uygun yaşarsanız melekler dostlarınız olmaktan alıkonulamaz.”⁵

KAYNAKLAR

1. Thomas S. Monson, “The Race of Life,” *Liahona*, Mayıs 2012, 91.
2. Dieter F. Uchtdorf, “You Matter to Him,” *Liahona*, Kasım 2011, 20.
3. Joseph Fielding Smith, *Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society* (2011), 171.
4. *Daughters in My Kingdom*, 171
5. Joseph Fielding Smith, *Daughters in My Kingdom*, 169.

Ben Ne Yapabilirim?

1. İlahi doğamızı anlama isteği Kurtarıcı'ya olan sevgimizi nasıl çoğaltır?
2. Tanrı'nın yarattığı şeyler için minnettarlığımızı nasıl gösterebiliriz?